

регіонах капітальні інвестиції на 1 га угідь становили відповідно 295 і 228 грн. Тобто, для реалізації другого і третього варіантів інвестиційного забезпечення цих регіонів необхідно додатково інвестувати у рік: по Донецькій області за другим варіантом – 642 грн/га, а за третім – 1167грн/га; по Луганській області за другим варіантом –708 грн/га, а третім – 1234 грн/га. Зазначені показники додаткової потреби показують, які капітальні інвестиції в сільське господарство надалі необхідно забезпечувати щорічно, щоб відновити їх розміри, здійснювані в період до тимчасової окупації цих територій, і для подальшого досягнення їх середнього чи пріоритетного рівнів.

У зв'язку з ідеєю розроблення і реалізації програми відновлення аграрної економіки на період 2016–2018 рр. в подальших відповідних розрахунках до зазначеної програми слід ураховувати, що загальна потреба усіх капітальних інвестицій в сільське господарство на підконтрольній території по другому варіанту розрахунків на цей період становить по Донецькій і Луганській областях відповідно 3,9 і 3.0 млн грн, а по третьому варіанту – 6,3 і 4,5 млрд гривень. Здійснення інвестицій у зазначених розмірах дозволить подолати негативні наслідки від спаду інвестиційної діяльності в сільському господарстві та суттєво прискорити розвиток економіки регіонів.

У разі, якщо фінансування капітальних інвестицій по зазначеній програмі буде орієнтуватися на національні джерела, доцільно її масштаб визначати на основі другого варіанту, а при наявності джерел іноземного походження можна реалізувати третій варіант розрахунків.

Ярослав Корсун

Рівненський державний аграрний коледж

ПРИКЛАДНІ АСПЕКТИ ПІДВИЩЕННЯ КОНКУРЕНТОСПРОМОЖНОСТІ ПРОДУКЦІЇ ПІДПРИЄМСТВ ГАЛУЗІ ПТАХІВНИЦТВА

У статті обґрунтовано напрями підвищення конкурентоспроможності продукції підприємств галузі птахівництва за умови переходу на інноваційну модель розвитку підприємств галузі.

В конкурентній боротьбі завжди перемагає той, хто здатний забезпечити найвищий рівень конкурентоспроможності власних товарів та послуг. У протилежному випадку обраний вид підприємницької діяльності приречений на невдачу. Таким чином, підвищення рівня конкурентоспроможності є головним завданням підприємства в ринковій економіці, що гарантує йому зміцнення власних позицій серед конкурентів.

Питання безпеки та якості харчових продуктів є актуальною проблемою. В сучасних умовах якість продукції, виробленої аграрним сектором, стає одним з основних факторів його внутрішньої та зовнішньої конкурентоспроможності.

Сьогодні українська продукція є конкурентоспроможною на світовому ринку не лише за рахунок дешевої робочої сили. В галузі птахівництва досягнуто практично граничних можливостей підвищення інтенсивності росту птиці і зниження питомих витрат корму, тому потрібен пошук додаткових резервів підвищення конкурентоспроможності підприємств галузі птахівництва.

Можливість виживання підприємницької структури в умовах постійної конкуренції боротьби залежить від рівня конкурентоспроможності її продукції.

Конкурентоспроможність є одним із суттєвих показників стану підприємства як господарської (виробничої) системи, який визначає перспективу його подальшого розвитку, можливість досягнення стратегічних цілей і завдань. Підтримання чи підвищення конкурентоспроможності може розглядатись як і одна з функціональних стратегічних цілей (завдань) підприємства.

Для оцінки конкурентоспроможності продукції підприємств галузі птахівництва можна використати співвідношення таких характеристик: якості і ціни. Найбільш конкурентною вважається продукція, що має оптимальне співвідношення цих характеристик.

В останнє десятиліття відзначений підвищений інтерес до якості продукції, що представляється споживачеві. Наявність у постачальника системи якості стає важливим фактором підвищення конкурентоспроможності його продукції і є необхідною умовою для виходу на світовий ринок. продукція більшості підприємств галузі птахівництва відповідає міжнародним і вітчизняним стандартам якості і безпеки.

Проте, усвідомлення людством погіршення стану навколишнього середовища, інтенсифікації сільськогосподарського виробництва, підвищило інтерес до органічного виробництва продукції, яке гарантує необхідний її якісний рівень і безпечність харчування, а також не шкодить довкіллю.

За визначенням Міжнародної Федерації органічного сільськогосподарського руху (International Federation of Organic Agriculture Movements – IFOAM) органічне виробництво об'єднує всі сільськогосподарські системи, які підтримують екологічно-, соціально- та економічно доцільне виробництво. На території України працюють іноземні сертифікаційні органи, а також в рамках швейцарсько-українського проекту «Сертифікація в органічному сільському господарстві та розвиток органічного ринку в Україні» створено українську сертифікаційну організацію ТОВ «Органік стандарт», що

на сьогодні є акредитованою відповідно до міжнародних стандартів і уповноваженою надати послуги з сертифікації органічного виробництва.

В Україні вже існує категорія людей (до 35 % населення), які мають мотивацію до споживання органічних продуктів і готові платити за них вищу (на 40-50 %) ціну. Ця група споживачів створює початкову нішу для стимулювання виробництва органічної продукції в Україні, а отже для формування внутрішнього ринку такої продукції у майбутньому.

На даний час в Україні представлений досить широкий асортимент сертифікованих органічних продуктів як вітчизняного, так і зарубіжного виробництва. Серед продуктів тваринництва переважають органічне молоко, яловичина та свинина. Разом з тим спостерігається певний дефіцит сертифікованої органічної продукції птахівництва, умовною заміною якої слугує продукції підсобних господарств населення, що реалізується на агропродовольчих ринках. Однак суттєвим недоліком даної продукції є те, що вона не сертифікована, а також не можливо встановити контроль за процесом виробництва.

Наукові дослідження свідчать, що більша частина позитивних досягнень у зростанні продуктивності птиці забезпечена успіхами в її селекції, насамперед, у генетичному поліпшенні поголів'я. Це сприяє значному зростанню несучостей курей у валовому виробництві яєць. В період з 1990 по 2009 рр., за даними асоціації «Союз птахівників України» та порталу «Аграрний сектор України» несучість курей зросла з 195 до 318 шт. яєць на рік, а вік досягнення бройлерами 1,5 кг маси скоротився із 120 до 33 днів. Таким чином селекційно-племінна робота стала основним напрямом зростання виробництва продукції вітчизняного птахівництва.

Таму, на нашу думку, саме великі спеціалізовані підприємства, можуть здійснювати виробництво органічної продукції (птиці м'яса та курячих яєць) і провести сертифікацію відповідно до міжнародних стандартів на органічну продукцію. Одним з шляхів є використання кормів вирощених без застосування гербіцидів, мінеральних добрив, утримання птиці в умовах наближених до природних, подовження віку досягнення бройлерами забійної маси. Певний період часу дана продукція буде унікальна ринку і забезпечить конкурентну перевагу виробникові.

Прикладом такого підприємства на Рівненщині, виробника продукції птахівництва, є Агрокорпорація «Крупець». Сьогодні це один із найбільших виробників сільськогосподарської продукції не лише на Радивилівщині, а й в усій Західній Україні. Нині на підприємстві утримують 600 тисяч курей-несучок та 350 тисяч бройлерів. Досвід агрокорпорації «Крупець» свідчить, що при умілому керівництві, застосуванні новітніх технологій можна досягнути значних результатів в агровиробництві. Тут збудували і новий пташник. Корма

використовують тільки екологічно чисті, не додають жодних антибіотиків та заборонених продуктів в Україні і в Європі. За рахунок кукурудзи, сої, власних зернових виробники м'яса птиці і яєць сьогодні постачають якісну продукцію.

Продукція птахівництва Агрокорпорації «Крупець» користується попитом серед українців. Сьогодні на ринку кілограм крупецького бройлерного м'яса коштує 18-19 гривень, одне ж яйце – гривню. Однак в Європі цей продукт ціниться в півтора, а той у два рази дорожче тому підприємство готове вийти і на міжнародну арену збуту. Бізнес-стратегія агрокорпорації передбачає розвиток виробництва, високу його рентабельність.

На нашу думку, підвищення конкурентоспроможності продукції підприємств птахівничої галузі можливе лише за умови переходу на інноваційну модель розвитку підприємств галузі, конструювання нових раціонів на основі природних складових рослинного походження, виробництво поліпшеної органічної продукції та переведення птахофабрик на повну безвідходність із реалізацією її вторинних продуктів (органічних добрив, посліду й підстилки, пташиного пуху і пір'я).

Література

1. Артиш В. І. Виробництво органічної продукції а країнах Європейського союзу/ В. І. Артиш // Економіка АПК. – 2014. – № 2. – С. 93-96.
2. Дудар О. Т. Екологічне сільське господарство Польщі: тенденції розвитку, система контролю та сертифікації / О. Т. Дудар // Економіка АПК. – 2013. – № 9. – С. 105-112.
3. Харченко Т. Б. Перспективи розвитку ринку органічної продукції в Україні / Т. Б. Харченко // Економіка АПК. – 2013. – № 9. – С. 37-41.

Ярослав Костецький

Тернопільський національний економічний університет

ПРОБЛЕМИ ВИКОРИСТАННЯ РЕСУРСНОГО ПОТЕНЦІАЛУ АГРОФОРМУВАНЬ

Підвищення ефективності сільськогосподарського виробництва та рівня продовольчої безпеки країни залежить від наявності, ефективності використання і відтворення ресурсного потенціалу аграрних підприємств. Під ресурсним потенціалом слід розуміти наявність засобів та запасів, які знаходяться у розпорядженні агроформування і можуть бути використані для досягнення окреслених завдань. Тому вирішення завдання зміцнення ресурсного потенціалу сільськогосподарських підприємств може стати однією із найголовніших передумов підвищення результативності їх розвитку і всього аграрного сектора регіону.